

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121204668
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121204668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti E. a B., bytom u matky, zastúpené kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P., deti rodičov: matky I. a otca PS., o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. októbra 2021, č. k. 32P/127/2021-112, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 11. októbra 2021, č. k. 32P/127/2021-112 súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 3.septembra 2014, č.k. 5P/19/2013-91 v časti výživného tak, že otcovi s účinnosťou od 01.07.2021 zvýšil vyživovaciu povinnosť k maloletej E. zo sumy 60,- Eur mesačne na sumu 110,- Eur mesačne a k maloletému B. zo sumy 60,- Eur mesačne na sumu 110,- Eur mesačne, ktoré uložil otcovi prispievať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Dlh na výživnom za obdobie od 01.07.2021 do 30.09.2021 pre mal. E. vo výške 110,- Eur a pre mal. B. vo výške 110,- Eur uložil otcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- Eur na každé dieťa, s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že maloleté deti pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 3.septembra 2014, č.k. 5P/19/2013-91 rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. E. sumou 60,- Eur a na výživu mal. B. sumou 60,- Eur. Styk otca s deťmi bol upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každú párnú sobotu a nedeľu v mesiaci vždy od 09.00 hod. do 18.00 hod. a taktiež bola upravená doba stretávania počas sviatkov. Otec ani matka iné vyživovacie povinnosti nemajú. V čase poslednej úpravy výživného mala E. X rokov, navštevovala alergológiu a chodila do materskej školy, B. mal X roky, bol s matkou doma, teraz majú XX a XX rokov a navštevujú druhý stupeň základnej školy (7. ročník a 5. ročník ZŠ). Deti sú zároveň dispenzarizované v odborných ambulanciách, E. v alergologickej, B. v očnej a v dohľadnej dobe v zubnej kvôli zubnému strojčeku, s čím má matka zvýšené výdavky. Matka bola v čase posledného určenia výživného na rodičovskej dovolenke s príjmom vo výške 200,- Eur a bývala v podnájme. Matka zakúpila pred dvomi rokmi X-izbový byt. Pracovala u viacerých zamestnávateľov v školských zariadeniach ako vychovávateľka, avšak vzhľadom na pandemickú situáciu prišla o prácu a aktuálne od 13.09.2020 je matka zamestnaná na skrátenej úvazok v pekárni D., kde si vie celkovo s prácou v sobotu zarobiť 300,- Eur mesačne netto. Otec v čase posledného určenia výživného pracoval vo firme T.. od 14.07.2014,

bol ešte v skúšobnej dobe, za polovicu mesiaca júl 2014 dosiahol príjem 324,97 Eur. Aktuálne otec býva v sociálnom byte. Vystriedal od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti viacero zamestnaní, od 01.09.2021 pracuje pre spoločnosť P. ako baliaci technik so základným platom 800,- Eur brutto.

S poukazom na zistené pomery účastníkov konania posúdil súd prvej inštancie návrh matky na zvýšenie výživného za čiastočne dôvodný (matka sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k mal. E. zo sumy 60,- Eur na sumu 170,- Eur s účinnosťou od podania návrhu a k mal. B. zo sumy 60,- Eur na sumu 150,- Eur s účinnosťou od podania návrhu). Dôvodil, že vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom bola naposledy upravovaná pred takmer viac ako 7 rokmi a odvtedy došlo k podstatnej zmene pomerov, a to predovšetkým na strane mal. E. a B., ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Otec pred tromi rokmi prestal pracovať v O., kde dosahoval príjem 2.000,- Eur. V roku 2019 vystriedal 3 zamestnávateľov, pričom reálne odpracoval len 3,5 mesiaca z tohto roku, u jedného zamestnávateľa bol zamestnaný len počas skúšobnej doby. V roku 2020 pracoval nepretržite u J. ako skladník, kde dosiahol priemernú mzdu 1.022,- Eur brutto. Podľa vyjadrenia otca pracovný pomer s ním bol končený z dôvodu pandémie a znižovania počtu pracovných miest. V roku 2021 bol otec niekoľko mesiacov práceneschopný, mal ísť na operáciu, ku ktorej doposiaľ nedošlo, a následne vystriedal 3 zamestnávateľov. U R. odpracoval len 5 dní, u stolárskej spoločnosti mazama, s.r.o. odpracoval 2,5 mesiaca počas skúšobnej doby. Otec uviedol, že pracovný pomer u mazama, s.r.o. nepokračoval, lebo sa so zamestnávateľom nedohodol na platových podmienkach. Od 01.09.2021 pracuje pre spoločnosť P. ako baliaci technik. Z pracovnej zmluvy vyplýva, že základný plat otca je 800,- Eur brutto a prémie a odmeny sa vyplácajú podľa prémieového poriadku. V prípade, že otec zotrvá na tejto pracovnej pozícii aj po skončení skúšobnej doby je predpoklad zvýšenia jeho základného platu o prémie a odmeny. Súd prvej inštancie vykonal dopyt na portál profesia.sk na pozíciu baliaci technik v spoločnosti P., kde je na túto pozíciu ponúkaná mzda 950,- - 1.150,- Eur. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa dôvodne domnieva, že na aktuálnej pozícii otca je možné dosahovať vyššiu mzdu ako 800,- Eur brutto. Zároveň vzhľadom na cca jeden rok vykonávanú prácu otca skladníka v J., kde dosahoval priemernú mzdu 1.022,- Eur, je toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať príjem, na základe ktorého bude riadne platiť súdom určené výživné a z ktorého si zároveň uhradí svoje bežné životné výdavky. Obaja rodičia potvrdili, že otec až do júla 2021 prispieval matke nad rámec súdom určeného výživného 120,- Eur na obe deti, výživným v sume 200,- Eur na obe deti, a to aj počas času, keď bol nezamestnaný, prípadne zarábala nižšiu mzdu ako aktuálne, pričom deti v čase platenia uvedeného výživného navštevovali materskú školu a prvý stupeň základnej školy. I v tejto súvislosti považoval za primerané uložiť otcovi povinnosť prispievať na obe deti spolu výživným 220,- Eur mesačne, keďže deti toho času navštevujú druhý stupeň základnej školy. Označil za nezodpovedné zo strany otca, že napriek tomu, že dlhodobo niekoľko rokov vykonával prácu v O. ako živnostník s príjmom 2.000,- Eur mesačne, nebol schopný si vytvoriť finančnú rezervu. Matka je aktuálne zamestnaná ako pekárka na skrátenej pracovný úväzok s príjmom 300,- Eur mesačne. Poberá rodinné prídavky na dve deti cca 50,- Eur a uplatňuje si daňový bonus na obe deti. Matka má preukaz ťažko zdravotne postihnutej osoby. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni nevyplýva, že by matka aktuálne poberala invalidný dôchodok. K námietkam otca ohľadne toho, že matka vzhľadom na svoje vzdelanie by mohla vykonávať prácu s vyšším príjmom, súd prvej inštancie uviedol, že matka potvrdila, že si zamestnanie vo svojom vyštudovanom odbore hľadá, oslovila viacerých zamestnávateľov, avšak vzhľadom na pandemickú situáciu neúspešne. Navyše na pozícii vychovávateľky v minulých zamestnaniach dosahovala príjem cca 700,- Eur netto, pričom v prípade zamestnania na aktuálnej pozícii pekárky na plný pracovný úväzok by príjem matky bol obdobný. Matka vyjadrila predpoklad zamestnania sa na aktuálnej pozícii pekárky na plný pracovný úväzok. Matke vznikol odôvodnený výdavok na splátku hypotéky 165,- Eur mesačne. K námietkam otca, že matka vlastní nehnuteľnosť a on býva v sociálnom byte, súd prvej inštancie uviedol, že matku nemožno v tejto súvislosti v žiadnom prípade sankcionovať za snahu zabezpečiť stabilné bývanie pre seba a maloleté deti. Tvrdenie otca o spolužití matky s partnerom matka rozporovala. Matka uviedla, že jej aktuálny príjem pozostáva len z platu pekárky a finančne jej vypomáhajú rodičia. O zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletým rozhodol s účinnosťou od 01.07.2021 (v odôvodnení v napadnutom rozsudku nesprávne uvedené 01.07.2010), v ktorom mesiaci bolo začaté súdne konanie. Otec za obdobie od 01.07.2021 do 30.09.2021 prispel na výživu detí spolu 440,- Eur. Súd prvej inštancie preto o dlžnom výživnom rozhodol tak, že dlh na výživnom určil v sume 110,- Eur na každé dieťa a tento otcovi uložil zaplatiť k rukám matky v splátkach vo výške 10,- Eur na každé dieťa. Súd prvej inštancie citoval v rozsudku § 26, § 62 ods. 1-5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine, § 217 ods. 2, § 232 ods. 4 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že je povinný prispievať na výživu maloletej E. L., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- Eur mesačne a na výživu maloletého B. L., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- Eur mesačne. Nesúhlasí s určenou výškou výživného, pretože nie je v jeho možnostiach takto zvýšené výživné platiť, nakoľko mu to spôsobuje existenčné problémy. Jeho aktuálne výdavky (cca 707,- Eur mesačne - bez ročných výdavkov a s pôvodnou výškou výživného) už teraz prevyšujú jeho príjmy (v čistom cca 630,- Eur - aktuálne v skúšobnej dobe). Preto je odkázaný na pomoc od rodinných príslušníkov. Ak mal financie, maloletým hradil vyššie výživné, ako bolo súdom určené, pričom im vždy hradil mnohé potreby nad rámec výživného (tenisky, bundy, oblečenie, retiazku na prvé sväté prijímanie). Súdu prvej inštancie vytkol, že sa nevysporiadal s výpisom z jeho účtu a jeho preukázanými výdavkami v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia. Z matkou uvedených skutočností spochybňuje v prvom rade jej príjem. Príjem matky nepovažuje za úplný, nakoľko tento nedosahuje ani minimálnu mzdu. Namietal voči postupu súdu prvej inštancie, že na jeho strane posudzoval, že by mohol dosahovať príjem vyplývajúci zo zverejnených inzerátov jeho zamestnávateľa na stránke profesia.sk, ale na strane matky neposúdil, že matka by vzhľadom na svoje odborné znalosti a vyštudovaný odbor učiteľky mohla dosahovať príjem vyplývajúci z predložených inzerátov. Je v možnostiach matky vzhľadom na jej vzdelanie, aby dosahovala oveľa vyšší príjem - 700,- Eur netto do marca 2020 ako 290,- Eur brutto mesačne aktuálne na pozícii pekárky. Vytkol súdu prvej inštancie, že nedopytoval matku, aby predložila aktuálnu pracovnú zmluvu (resp. dodatok) alebo potvrdenie o aktuálnom príjme. Uskladňovanie pupočníkovej krvi nepovažuje za životne nevyhnutný výdavok. Podotýka, že maloletí sú zdraví, nemajú žiadne dietetické ani iné obmedzenia a preto nemajú žiadne zvýšené výdavky. Ďalej uviedol, že nie je možné prihliadať na jeho prácu v zahraničí spred troch rokov pri aktuálnom určovaní výživného. Nie je možné, aby ho súd nútil opustiť vlastnú krajinu z dôvodu, že v inej krajine by možno mohol zarobiť viac financií. Odmieťa tiež vyjadrenie súdu, je nezodpovedné, že s príjmom 2.000,- Eur v O. si nebol schopný vytvoriť finančnú rezervu. Súd túto hypotézu žiadnym spôsobom nepreukázal, nezohľadnil výdavky v O., že rezervu z tohto príjmu si vytvoril (nekonal nezodpovedne) a z nej hradil výživné vo výške 200,- Eur mesačne aj počas obdobia, kedy bol nezamestnaný. Aktuálne ale žiadnu finančnú rezervu už nemá. Viaceré zamestnania vystriedal z objektívnych nepredvídateľných dôvodov, pričom takisto nedosahoval dobre platený príjem. K dokazovaniu vykonaného súdom - dopytom na portál profesia.sk, uviedol, že inzerát (ktorého účelom je získanie čo najviac záujemcov pre daného zamestnávateľa) nie je možné stotožňovať s pracovnou zmluvou, ktorá bola individuálne uzatvorená.

3. V súdom určenej lehote 10 dní od prevzatia odvolania otca, ku ktorému došlo 08.11.2021, ani ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu sa matka k odvolaniu otca nevyjadřila.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadřil.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z nasledovných dôvodov:

6. V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho skutkového a právneho záveru, je odôvodnený riadne a správne, preto sa odvolací súd plne stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a na ne odkazuje.

7. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vypořiadal s dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody otec prezentoval už počas konania pred súdom prvej inštancie.

8. Rozhodujúca a teda významná pre rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom je skutočnosť, že od skoršej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti došlo vzhľadom na skutočne značný odstup času od posledného rozhodovania o výživnom (7 rokov) k výraznej zmene pomerov najmä na strane maloletých, a s tým spojenému - podstatnému nárastu ich životných nákladov na základné, kultúrne a sociálne potreby. Maloletí v čase posledného rozhodovania o výživnom boli v predškolskom a útlom veku, medzičasom nastúpili do povinnej školskej dochádzky a prešli z prvého stupňa základnej školy na druhý. Obe uvedené udalosti odôvodňovali priebežné zvýšenie vyživovacej

povinnosti, no matka návrh o zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti doposiaľ nepodala. Je zrejmé, že za tento čas došlo k zvýšeniu ich výdavkov jednak z objektívneho dôvodu všeobecne známej skutočnosti zvýšenia životných nákladov - cien tovarov a služieb, a jednak zo subjektívnych dôvodov - fyzického, fyziologického, kultúrneho a psychického rastu. Komplexné potreby dieťaťa sú povinní zabezpečiť jeho rodičia, a to výkonom osobnej starostlivosti o dieťa a predovšetkým poskytovaním výživného.

9. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil pomery rodičov. Odvolací súd poukazuje na citované znenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré súd prvej inštancie správne aplikoval a interpretoval na danú vec. Uvedené ustanovenie upravuje princíp rodinného práva uplatňovaný v oblasti vyživovacích povinností a to princíp potenciality príjmov. Záujem zákonodarcu na tom, aby v rámci majetkových vzťahov odvodených od príslušných osobných rodinnoprávných vzťahov boli uspokojené potreby subjektov týchto vzťahov, siaha až do tej miery, že umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery, ktoré sú reálne dané (prednosť pred princípom fakticity), ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Je to odôvodnené existenčným charakterom výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu.

10. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním a jeho hodnotením dospel k správnej závere, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosiahnuť príjem vyšší ako v súčasnosti deklarovaný základný plat 800,- Eur v hrubom podľa pracovnej zmluvy zo dňa 31.08.2021. Súd prvej inštancie správne zobral do úvahy, že otec je zatiaľ v skúšobnej trojmesačnej dobe, že v pracovnej zmluve má dohodnuté vyplácanie prémie a odmien, a správne vyhodnotil získaný dôkaz inzerátom na portáli profesia.sk na rovnakú pracovnú pozíciu u toho istého zamestnávateľa, ktorý uvádza možnosť dosiahnuť na tejto pozícii mzdu 950,- - 1.150,- Eur, ktorá sumu zodpovedá aj zisteným doterajším zárobkom otca u iných zamestnávateľov (J..). Preto pokiaľ súd prvej inštancie pri určovaní vyživovacej povinnosti otca k maloletým vychádzal z potencionalneho príjmu otca 950,- - 1.150,- Eur, postupoval správne. Súd prvej inštancie správne prihliadol aj na okolnosť, že až do podania žiadosti matky o zvýšenie výživného otec uhrádzal deťom vyššie výživné vo výške spolu 200,- Eur mesačne na obe deti (okrem toho deťom zakupoval potrebné veci, ako sám tvrdí v odvolaní). Otec týmto sám potvrdil, že má finančné možnosti a schopnosti uhrádzať vyššie výživné, hoci sám tvrdil, že v tom čase mal príjem nižší ako v súčasnosti (670,- eur netto v J. nemocenské). Je pravdou, že súd prvej inštancie tvrdenie otca o výške príjmu mal vyvrátené z lustrácie v Sociálnej poisťovni, z ktorej vyplýval priemerný príjem otca u tohto zamestnávateľa reálne 1.022,- Eur brutto. Všetky tieto okolnosti vo svojom súhrne preukazujú schopnosť otca súdom zvýšené výživné uhrádzať a vyvracajú jeho odvolacie námietky.

11. Odvolávanie sa otca na riadne nezistené pomery matky nie je dôvodné. Je totiž zrejmé, že suma výživného 110,- Eur pre každé z detí mesačne nepokryje všetky ich životné náklady, pričom matka časť ich nákladov uhrádza formou bezodplatného výkonu osobnej starostlivosti. Nedôvodná je námietka otca, že na rozdiel od neho u matky súd prvej inštancie neuplatnil zásadu potenciality príjmu. Z obsahu odôvodnenia (ods. 22) je zrejmé, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vzal aj u matky (rovnako ako u otca) do úvahy predpokladaný príjem, a to 700,- Eur v čistom, ktorý bude dosahovať v prípade plného pracovného úväzku a ktorý zároveň zodpovedá výške príjmu ponúkaného v pracovnom obore, ktorý vyštudovala (pozícia vychovávateľky). V prípade, ak by súd prvej inštancie vychádzal len z jej súčasného deklarovaného príjmu 300,- Eur, ako sa otec domnieva, bolo by pri zistených pomeroch detí namieste určiť výživné v rozsahu súladnom s návrhom matky.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie zistil rozhodné skutočnosti správne a v potrebnom rozsahu, rovnako správne ich vyhodnotil a zvýšené výživné bolo určené vo výške, ktorá zodpovedá zákonným kritériám.

13. Odvolateľom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V konaní nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by oprávňovala súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 55 CMP.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.